

НЕДЯЛКО БРАТОВ

Съученик на Н. Вапцаров в Машинното училище

Вапцаров беше слаб телесно и бе приет в училището по застъпничество от баща му, който бил влиятелен македонски деец - близък с цар Фердинанд и цар Борис.

Той беше бавен в движенията и флегматичен.

През първия курс ни чете свое стихотворение, но стана известен като поет, когато написа марша на випуска ни. Разказвал ни е, че писал, т.е. "плетел", както се изразяваше, стихове още когато бил в гимназията - преди шести клас. В часове по български език Вапцаров спореше често с учителя ни Георги Георгиев за значението и мястото на Вазова и Яворова като поети. Г-н Георгиев признаваше Вазова за народен и национален поет, а Вапцаров защищаваше Яворова и цитираше негови стихотворения.

В писма до баща си той изразяваше желанието си да следва по литература: искаше да отиде във Виена и там да учи по физиология. Баща му нареди чрез военното министерство да не го пущат да напусне училището.

Строгий режим в училището и несъгласието на баща му да следва по литература го потискаха и го направиха недоволен, а това го свърза и с комунистическата партия.

Много обичаше да ходи на театър - неделя ден след пладн. След представленията изказваше възхищението си и повтаряше фрази научени от актьорите. На театър отиваше с другаря си Йосиф Рангелов. Със същия някой път отиваше и в протестантската черква, за да пеят. Любова му към театъра го направи режисьор в училище, където година-две той подготвяше театралните представления. Можеше добре да декламира, но беше по-приятен за слушане, отколкото за гледане, защото фигурата му не беше представителна.